

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421202991
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6421202991.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B., D. E. F. XXXX/XX, proti žalovanému: D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. H. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Ivom Osvaldom, so sídlom Zvolen, Trhová 1, 960 01, o zaplatenie sumy 10.800,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 5C/33/2021-171 zo dňa 03.04.2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie (prvý výrok), rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku (druhý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania (tretí výrok).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia od žalovaného sumy 10.800 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 05.10.2021 do zaplatenia z dôvodu, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, zapísaných na LV č. XX v k.ú. C. a uvedené pozemky užíva žalovaný bez právneho dôvodu .

1.2 Okresný súd žalobe vyhovel, rozhodujúc rozsudkom č.k. 5C/33/2021 - 127 zo dňa 03.10.2022, ktorý na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 11Co/3/2023 - 152 zo dňa 30.01.2024 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.3 Dňa 18.03.2024 žalobca zobrať žalobu späť pre jeho dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav a o všetkých trovách navrhol rozhodnúť tak, že nikto z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.4 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 28.03.2024 súhlasil so späťvzatím žaloby, avšak s poukazom na zavinenie žalobcu na zastavení konania v zmysle §255 ods. 1 a §256 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.5 Okresný súd, vychádzajúc z §144, §145 ods. 1,2 C.s.p. konanie vo veci zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

1.6 O trovách konania rozhodol podľa §256 ods. 1 C.s.p., pretože mal za to, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca. Zdôraznil, že dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok vo veci samej, keby ku späťvzatiu žaloby nedošlo; rozhodná je tá skutočnosť, že žalobca už netrvá na podanej žalobe z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu a žalovaný si uplatnil náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli. Preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Svoj návrh podával z dôvodu, že žalovaný bez právneho dôvodu užíval nehnuteľnosti v jeho vlastníctve a poškodzoval ich. V priebehu konania sa však výrazne zhoršil jeho zdravotný stav do takej miery, že nie je schopný sa zúčastňovať fyzicky pojednávani, ani niest' psychickú záťaž zo súdnych konaní, o čom predložil lekárske potvrdenie. Berúc do úvahy aplikáciu §256 ods. 1 C.s.p. poukázal na to, že o zastavenie konania procesne požiadal z objektívnych dôvodov, ktoré nemohol v čase žaloby predvídať. Domnieval sa, že po preukázaní ďalších skutočností by mal v konaní úspech.

2.1 S poukazom na zdravotný stav je príjem žalobcu obmedzený len na dávky sociálneho poistenia a preto žiadal rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhrady trov konania.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu nestotožnil s dôvodmi odvolania. V spore sa žalobca domáhal zaplataenia vysokej sumy, s čím žalovanému vznikli vysoké náklady na trovy konania. Aj keď žalobca poukazuje na svoj zdravotný stav, v spore mal právneho zástupcu a nebránilo nič jeho ďalšiemu zastupovaniu. Žalovaný je dôchodca, okrem dôchodku nemá žiadny iný príjem, nemá možnosť znášať trovy konania, ktoré mu v súvislosti s ním vznikli.

3.1 Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že po preukázaní ďalších skutočností by mal v konaní úspech; ide o jeho subjektívny pohľad na predmet sporu. Krajský súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu s poukazom, že zo spisu neboli zistiteľné žiadne tvrdenia žalobcu ohľadom predmetu prejednávanej veci o nároku a absentovali dôkazy. K späťvzatiu žaloby mohol žalobca pristúpiť nielen vzhľadom na jeho zdravotný stav, ale aj vzhľadom na zrušujúce dôvody krajského súdu, teda nemožnosti zo strany žalobcu zabezpečiť také dôkazy, na základe ktorých by bola jeho žaloba dôvodná a žalovaná suma preukázaná.

3.2 Žalobca nesporne zavinil konanie, nemal v ňom úspech (§255 C.s.p.), zavinil aj zastavenie konania (§256 ods. 1 C.s.p.) a aj to, že s konaním vznikli vysoké trovy. Žalobca disponuje nielen s príjmom z dávok sociálneho poistenia, ale aj s majetkom a disponoval s ním aj v čase podania žaloby.

3.3 Pokiaľ sa žalobca domnieval, že bude v konaní úspešný, nič mu nebránilo v tom, aby sa svojho nároku zo žaloby domáhal aj naďalej. Navrhol preto odvolaniu žalobcu nevyhovieť.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného mal za to, že jeho zdravotný stav bol preukázaný v predchádzajúcich konaniach a doložený potvrdeniami ošetrojúcich lekárov. Možnosť pokračovania v spore cestou právneho zástupcu žalobcu neprichádza do úvahy. Žalovaný ako i jeho právny zástupca dokonale poznajú vzájomnú súčinnosť klienta a zastupovaného; právny zástupca v priebehu konania potrebuje aktívnu súčinnosť so svojím klientom, často spojenú s nutnosťou osobnej prítomnosti klienta na súdnom pojednávaní. Neurologické ochorenie žalobcu, ktoré je preukázané lekáskymi potvrdeniami, túto súčinnosť zo strany žalobcu neumožňuje.

4.1 Spochybňovanie žalovaného o budúcom výsledku konania, podľa neho neúspešnom pre žalobcu, je založené na domnienke resp. obave o predložení nových dôkazov.

4.2 Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že vyvolal spor. Pokiaľ by žalovaný bol vypratá priestory a odstránil spoločenské zvieratá (psov) z nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, k žiadnemu súdному sporu, dokonca ani k nedorozumeniu by nedošlo. Vzniknuté trovy konania, na ktoré žalovaný poukazuje, ako i skutočnosť, že je dôchodcom a okrem dôchodku nemá žiadny iný príjem a nemôže znášať vzniknuté trovy súdneho konania, sú účelové. Pomery účastníkov sú zhodné: rovnako ako žalovaný, tak aj žalobca je poberateľom starobného dôchodku, má značné náklady s udrzaním zdravia. Skutočnosť, že vlastní aj majetok veľkej hodnoty, je výsledkom spôsobu života oboch účastníkov.

4.3 Vyjadril vieru, že odvolací súd zoberie do úvahy okolnosti na jeho strane, a to zmenu jeho zdravotného stavu ako i skutočnosť, že mal snahu domôcť sa užívania nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom, pre seba a príslušníkov svojej rodiny (deti a vnuci). Pokračovanie konania by spôsobovalo ďalšie vypätie a stres, ktorý vzhľadom na neurologické ochorenie by výrazne mohlo zhoršiť jeho doterajší zdravotný stav.

4.4 Navrhol jeho odvolaniu vyhovieť.

5. Žalovaný sa nestotožnil s dôvodmi z vyjadrenia žalobcu; spor vyvolal sám, a nie len tento, ale aj iné, vo všetkých bol neúspešný, alebo žaloby zobral späť. Žalobca je solventný, má majetok, súd mu vrátil aj súdny poplatok zo žaloby. Zopakoval, že predmetom tohto konania bolo zaplataenie vysokej sumy, s čím boli spojené aj vysoké náklady na trovy konania. Predmetom tohto konania nebolo vypratanie nehnuteľností a odstránenie psov – to bolo predmetom iných konaní.

5.1 Žalobca nemôže porovnávať svoje majetkové pomery s pomermi žalovaného, ktorý skutočne žije iba z dôchodku a nemá žiaden majetok, a preto požaduje nahradiť trovy konania, ktoré zavinil žalobca. Prekážka, na ktorú poukazuje žalobca, nemôže mať za následok nepriznanie náhrady trov konania.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1,2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom III. výroku o trovách konania v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

8. Podľa §387 ods. 1,2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie a po vyhodnotení podstatných odvolacích námietok žalobcu konštatuje, že prvoinštančný súd dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne zákonné ustanovenia a vec správne právne posúdil; napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa v súlade s §387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré je jasné a zrozumiteľné.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou, doručenou okresnému súdu dňa 05.10.2021, domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu bezdôvodné obohatenie za obdobie 3 rokov pred podaním žaloby, t.j. od 05.10.2018 do 05.10.2021 mesačne po 300,-Eur, spolu 10.800,-Eur aj s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 05.10.2021 do zaplatenia. Žalovaný užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu aj napriek výzvam žalobcu na ich vypratanie. Žalobca a žalovaný nemajú uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu. Žalovaný sponchýbňuje vlastníctvo žalobcu, hoci jeho vlastníctvo bolo potvrdené súdnymi rozhodnutiami (sp.zn. 9C/188/2012 a sp.zn.15Co/758/2015). Žalobca si uplatnil bezdôvodné obohatenie od žalovaného vo výške 300,-Eur za mesiac, spolu za 3 roky pred podaním žaloby vo výške 10.800,-Eur aj s úrokom z omeškania; výšku požadovanej sumy osobitne nezdôvodňoval a nijako nepreukazoval; žalovaný nárok poprel. Okresný súd pri prvom vyhovení žaloby v podstate konštatoval, že žalobca preukázal svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tým, že je vlastníkom, avšak svoje vlastníctvo realizovať nemôže z dôvodu, že jeho nehnuteľnosti užíva žalovaný, i keď nebola uzavretá nájomná zmluva a ani iný právny titul, ktorý by žalovaného oprávňoval užívať nehnuteľnosti žalobcu. Medzi žalobcom a žalovaným teda neexistuje žiaden právny vzťah, čím je daný základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

10.1 Okresný súd najprv vyhovel žalobe, avšak krajský súd pri zrušení tohto rozsudku na odvolanie žalovaného mal za to, že zo spisu nie sú zistiteľné žiadne tvrdenia žalobcu ohľadom predmetu v prejednávanej veci, pokiaľ sa týka výšky nároku, a úplne absentujú aj dôkazy, či už predložené alebo navrhnuté žalobcom na ich vykonanie v tomto smere, preto potom nemožno spravodlivo vytýkať a sankcionovať žalovaného neúspechom v spore, že takéto (neexistujúce) tvrdenia nepoprel a nenavrhol či nepredložil v tomto smere žiadne dôkazy s tým, že žalovaný nemôže reagovať na tvrdenia, ktoré žalobca neuviedol. Vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvej inštancie, keďže neprichádzalo do úvahy prenesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaného (vzhľadom na neexistenciu tvrdenia žalobcu), krajský súd v dôsledku podaného odvolania rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní po vrátení veci okresný súd bude dôsledne vychádzať z tvrdení strán sporu a dôkazov nimi navrhnutých, prípadne predložených, zachová kontradiktórnosť konania v zmysle procesných ustanovení a zásad, vysporiada sa s námietkami, uvedenými v odvolaní, vykoná potrebné dokazovanie na návrh strán sporu a opätovne rozhodne, a to aj o všetkých trovách konania, vrátane odvolacieho konania.

10.2 Po vrátení spisu okresnému súdu a po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu žalobca na výzvu okresného súdu zbral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. O jeho návrhu po vyjadrení žalovaného súd prvej inštancie rozhodol odvolaním napadnutým uznesením.

11. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné; pokiaľ v prejednávanej veci žalobca zbral žalobu späť s odôvodnením jeho dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, nesie zodpovednosť za zastavenie konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania potom správne aplikoval ustanovenie §256 C.s.p. a na náhradu trov konania žalovaného zaviazal žalobcu.

11.1 V sporovom konaní sa pri náhrade trov konania uplatňuje zásada úspechu, v zmysle ktorej súd prizná náhradu trov konania tej strane, ktorá mala vo veci úspech voči neúspešnej strane. Civilný

sporový poriadok dopĺňa zásadu úspechu aj o zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie, vyjadrenú v ustanovení §256 C.s.p., v zmysle ktorého, ak strana procesne zavini zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11.2 V súvislosti so späťvzatím žaloby a s ním súvisiacim zastavením konania je súdna prax jednotná v tom, že pri rozhodovaní o trovách konania je súd povinný skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania, a to tak na strane žalobcu ako aj žalovaného.

11.3 Žalobca ako dominus litis disponuje konaním a s jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne jemu. Pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je však rozhodujúca skutočnosť, pre ktorú došlo ku späťvzatiu žaloby, a teda či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku konania žalovaného. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. II.ÚS 569/2017 z 20.03.2018 uviedol, že „ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne.“ Je teda potrebné rozlišovať situáciu, keď späťvzatie žaloby zavini žalovaný (napr. tým, že po podaní žaloby dobrovoľne plní) od situácie, keď späťvzatie žaloby zavini výlučne žalobca.

12. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie z uvedených dôvodov v napadnutom III. výroku o nároku na náhradu trov konania v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle §396 ods. 1 v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.